

[I. A. Hansen.]

Forhandlingsgrundlag. Lad os sætte os til Forhandlingsbordet og se, hvad vi ved en rolig Drøftelse kan faa ud af det. Det er meget muligt, at der er et og andet at ændre ved dette Forslag; vi vil deltage i en Forhandling herom og overveje enhver Ændring til noget bedre end det, her er foreslaaet, naar man i det store og hele holder sig indenfor den økonomiske Ramme, her er anvist.

Det foreliggende Lovforslag er ikke et Brud med Kærnen i Ordningen af 1922, og det giver efter min Mening ikke et ringere Forsvar. Men det giver et mere harmonisk opbygget, et fastere, et bedre udrustet og derfor stærkere Forsvar. Ganske vist, vi uddanner aarlig nogle faa Hundrede Soldater færre, vi reducerer Marinens Tonnage med 3 000 Tons, men til Gengæld giver vi Hæren bedre Udrustning og Vaaben og Marinen bedre Skibe. Vil man sammenligne med 1922-Ordningen, maa man selvsagt holde sig til denne Ordning, som den er nu, og ikke, som den vilde være med Merudgifter paa 4—5 Mill. Kr. Det er indlysende, at man maa holde sig til Ordningen i den Forfatning, hvori den foreligger nu, og ikke under Overvejelserne tage Hensyn til de Muligheder, der er, naar de militære Udgifter forøges med Millioner.

Forslagets Enkeltheder vil der ikke være Anledning for mig til at komme stærkt ind paa efter den meget udførlige Gennemgang og Motivering, som den højtærede Forsvarsminister foretog ved Sagens Forelæggelse. Den detaillerede Drøftelse af disse Enkeltheder bør finde Sted i det Udvalg, jeg senere skal tillade mig at stille Forslag om. Af de nye Bestemmelser, der indføres, skal jeg nøjes med at omtale enkelte. Det gælder om de fleste af dem, at de for os, der havde Lejlighed til at arbejde med paa Revisionen i 1922, er gamle Bekendte. Vi har beskæftiget os med dem i Militærkommissionen af 1919, og ikke faa af de nye Ting havde jeg som Repræsentant for Venstre Lejlighed til at være med til at stille Forslag om allerede i 1922.

Vi var allerede den Gang inde paa Tanken at lægge Generalstaben ind under Generalkommandoen, men opgav at stille Forslag herom, bl. a. fordi det mødte Modstand hos den daværende Forsvarsminister. Vi var allerede den Gang stemte for at indskrænke det store Antal af Generaltitler, som pryder den ellers saa spartanske danske Hær, idet vi foreslog at afskaffe Generalinspektøren for Fodfolket og give andre og mere beskedne Titler til Cheferne for Læge-

Auditør- og Forplejningskorpserne. Vi opgav det, som vi opgav adskilligt andet under de Forhandlinger med et andet Parti, som førte til Vedtagelsen i 1922. Men naar den højtærede Forsvarsminister nu genoptager disse af Venstre tidligere stillede Forslag, skal det naturligvis ikke møde Modstand fra vor Side.

Jeg kan heller ikke tænke mig, at det fra mit Partis Side vil møde Indsigelse, naar den højtærede Forsvarsminister nu gaar videre i saa Henseende og stiller Forslag om at spare Generalinspektøren for Rytteriet og Ingeniørgeneralen. At der tillige afskaffes en Divisionsgeneral, er jo en Følge af, at Hæren efter Forslaget formes i to Divisioner i Stedet for 3.

Vi foreslog ogsaa i 1922 fra vort Partis Side at indskrænke Kystbefæstningen og lægge den ind under Flaaden. Vi motiverede Forslaget herom med, at Krigserfaringerne syntes at vise det formaalstjenlige i, at Kystbefæstningsanlægene bemandedes med Flaademateriel, og at det samlede Søforsvar kommer til at ligge under een Ledelse i Stedet for at være delt mellem de to Værn. Det vil lette Samvirket mellem Flaaden og Søbefæstningen og gøre det billigere og lægge Bevogtningstjenesten og Vedligeholdelsen ind under samme Ledelse. Vi maatte i 1922 opgive dette vort Forslag, fordi det ikke kunde vinde den fornødne Tilslutning fra anden Side; men naar Forslaget nu stilles paa ny af den højtærede Forsvarsminister, forekommer det mig vel motiveret baade ved de Grunde, der talte for det i 1922, og ved økonomiske Hensyn. Der indvindes nemlig ca. 1 Mill. Kr. ved den her foreslaaede Ordning.

Men saa er der udover disse Ting adskillige andre nye Bestemmelser. Noget overraskende for mig er der ikke i, at Indkaldelsen af den noget mindre Fodfolksstyrke, 4 000 Mand i Stedet for 4 400, og Indskrænkningen af Tjenestetiden for Fodfolket fra 5 Maaneder til 4 vækker Modstand fra militær Side. Der er ogsaa indenfor vort Parti Medlemmer, som er betænkelige ved Indskrænkningen i Indkaldelsen, og hvis der ikke var økonomiske Hensyn at tage i den Forbindelse, vilde Forslaget heller neppe være blevet stillet. Men det Argument i 1922, der fik vort Parti til at foreslaa en endnu mindre aarlig Indkaldelse, nemlig 3 850 Mand, til Fodfolket, var det, at det er bedre at indkalde nogle færre Soldater og udruste dem paa tilfredsstillende Maade.

Som jeg tidligere har sagt: de nuværende Rammer og Styrker indenfor Hæren